

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2005

z dnia 16 listopada 2016 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 18 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) na podstawie art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾ wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej dnia 4 stycznia 2016 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów papieru termoczułego („ETPA”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała o wszczęciu dochodzenia w szczególności znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących i władze koreańskie, znanych importerów, użytkowników i przedsiębiorstwa handlowe i wezwała te podmioty do wzięcia udziału w dochodzeniu.
- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu („rzecznik praw stron”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) zostało uchylone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 18.2.2016, s. 7.

- (5) Przeprowadzono dwa przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron na wniosek grupy Hansol, do której należą obaj powiązani współpracujący producenci eksportujący. Podczas pierwszego przesłuchania, które odbyło się w marcu 2016 r., zwrócono się z wnioskiem o zwolnienie szeregu powiązanych przetwórców z udzielenia odpowiedzi na kwestionariusz. W następstwie przesłuchania i wizyty weryfikacyjnej u jednego z powiązanych przetwórców mającej na celu upewnienie się co do argumentów uzasadniających wnioski o zwolnienie Komisja podtrzymała decyzję o konieczności wypełnienia kwestionariusza przez jednego z powiązanych przetwórców i udzieliła zwolnienia trzem pozostałym powiązanym przetwórcom. Podczas drugiego przesłuchania, które odbyło się we wrześniu 2016 r., obaj współpracujący producenci eksportujący, szereg niepowiązanych importerów i użytkowników oraz przedstawiciele koreańskiego rządu podnieśli wiele argumentów odnoszących się do definicji produktu objętego postępowaniem, skargi, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii.

a) *Kontrola wrywkowa*

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła również, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu geograficznego. Próba składała się z trzech producentów unijnych z dwóch różnych państw członkowskich. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 75–95 %⁽¹⁾ wielkości sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii wśród przedsiębiorstw, które zgłosiły się w niniejszej sprawie, oraz szacunkowej całkowitej wielkości sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie próby dobranej na etapie tymczasowym. Żadna ze stron nie zgłosiła uwag na temat zaproponowanej próby i próba tymczasowa została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

Kontrola wrywkowa importerów

- (8) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Jeden przetwórcza niepowiązany z działalnością importową dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.

b) *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu*

- (10) Komisja wysłała kwestionariusze do dwóch powiązanych producentów eksportujących, mianowicie do Hansol Paper Co., Ltd. („Hansol Paper”) i Hansol Artone Paper Co., Ltd („Artone”) – obaj producenci należą do grupy Hansol, a także do powiązanego z nimi przedsiębiorstwa handlowego Hansol Europe B.V. („Hansol Europe”) i powiązanego przetwórcy Schades Ltd. („Schades”). Kwestionariusze wysłano również do trzech producentów unijnych objętych próbą oraz do około 50 stron (26 użytkowników, 21 pośredników, dwóch stowarzyszeń i jednego importera niepowiązanego), które wyraziły zainteresowanie dochodzeniem.
- (11) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch producentów eksportujących i ich powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz przetwórcy, trzech producentów unijnych objętych próbą, dziewięciu niepowiązanych przetwórców, dwóch przedsiębiorstw handlowych na różnych poziomach, jednego niepowiązanego przetwórcy prowadzącego działalność importową oraz jednego zrzeszenia. Ponadto jedenaście stron dostarczyło informacji w formie dowolnym.

c) *Wizyty weryfikacyjne*

- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

— producentów unijnych:

- grupy Lecta/Torraspapel SA, Barcelona, Hiszpania,
- Mitsubishi HiTec Paper Europe GmbH, Bielefeld, Niemcy,
- Papierfabrik August Koehler SE, Oberkirch, Niemcy;

⁽¹⁾ Informację tę przedstawiono w postaci przedziałów z uwagi na ryzyko zastosowania przez przedsiębiorstwo objęte próbą inżynierii odwrotnej z wykorzystaniem danych jego konkurentów.

- importera/użytkownika:
 - Papiery Powlekane „PASACO” sp. z o.o., Solec Kujawski, Polska;
- producentów eksportujących z Republiki Korei:
 - grupy Hansol (Hansol Paper i Artone), Seul, Republika Korei;
- przedsiębiorstwa handlowego powiązanego z producentami eksportującymi z grupy Hansol:
 - Hansol Europe, Hoofddorp, Niderlandy;
- przetwórcy powiązanego z producentami eksportującymi z grupy Hansol:
 - Schades, Ripley, Zjednoczone Królestwo.

d) *Prezentacja danych*

- (13) Z uwagi na ograniczoną liczbę stron, które dostarczyły jakiegokolwiek dane, niektóre przedstawione poniżej dane liczbowe mają formę przedziałów.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produktem objętym postępowaniem jest lekki papier termoczulý o wadze 65 gr/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczony termoczulą substancją (tj. mieszaniną formownika koloru i wywoływacza koloru, które mieszają się pod wpływem ciepła i tworzą obraz) po jednej lub obu stronach, oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzący z Republiki Korei, obecnie objęty kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 („produkt objęty postępowaniem”).
- (16) Można produkować lekki papier termoczulý z kilkoma rodzajami wywoływacza: z wywoływaczami zawierającymi bisfenol A i bisfenol S (lekki papier termoczulý zawierający fenole) lub z wywoływaczami, które nie zawierają fenoli (lekki papier termoczulý bez zawartości fenoli). Niniejsze dochodzenie dotyczy obu rodzajów lekkiego papieru termoczulýego.
- (17) Lekki papier termoczulý ma zastosowanie w punktach sprzedaży, np. jako paragony wystawiane przez sprzedawców detalicznych.

2.2. Produkt podobny

- (18) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Republiki Korei; oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (19) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (20) Współpracujący producent eksportujący zwrócił się o wyłączenie z zakresu definicji produktu lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli, argumentując, że lekki papier termoczuły bez zawartości fenoli nie jest ani wytwarzany w Republice Korei, ani przywożony z Republiki Korei oraz że różni się od lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole składem chemicznym, postrzeganiem przez konsumentów, procesami produkcji, przeznaczeniem i ceną rynkową. Ta sama strona zwróciła się również o wyłączenie z definicji produktu lekkiego papieru termoczułego o wadze mniejszej niż 44 gr/m².
- (21) Dochodzenie wykazało w tym względzie, że istnieje kilka rodzajów lekkiego papieru termoczułego – w tym papier zawierający fenole lub bez ich zawartości oraz papier o wadze mniejszej niż 44 gr/m² – oraz że wszystkie one tworzą jeden produkt, gdyż wszystkie mają podobne podstawowe cechy, podobne procesy produkcji, identyczne przeznaczenie i są wymienne z punktu widzenia użytkowników i konsumentów. Ponadto dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje produktu składają się z papieru bazowego z powłoką termoczułą oraz że zasadniczo wszystkie produkty powstają w wyniku podobnych procesów produkcji. Ponadto wszystkie rodzaje lekkiego papieru termoczułego mają podobne właściwości i są stosowane do druku w drukarce termicznej. W związku z tym z punktu widzenia użytkownika i konsumenta wszystkie one zapewniają podobne rezultaty końcowe.
- (22) Należy ponadto zauważyć, że wniosku o wyłączenie z definicji produktu lekkiego papieru termoczułego o wadze mniejszej niż 44 gr/m² nie poparto żadnymi dowodami.
- (23) Chociaż producent eksportujący twierdził, że konsumenci mogą w różny sposób postrzegać lekki papier termoczuły zawierający fenole lub bez zawartości fenoli, nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tego argumentu, a dochodzenie potwierdziło, że znaczna większość konsumentów nie jest świadoma konkretnego składu lekkiego papieru termoczułego, nie rozróżnia zatem lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole i bez zawartości fenoli. Ponadto nie ma znacznej różnicy między cenami rynkowymi lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole i lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli. Stwierdzono zatem na etapie tymczasowym, że istnieje konkurencja między wszystkimi rodzajami lekkiego papieru termoczułego, chociaż są między nimi pewne różnice w cenie. Konkurencję cenową pomiędzy rodzajami produktu omówiono szerzej w pkt 5.2.4.
- (24) Z przyczyn przedstawionych powyżej nie można na tym etapie wykluczyć z definicji produktu podobnego produktów o wadze mniejszej niż 44 gr/m² ani lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli. Oba wnioski zostały zatem odrzucone na etapie tymczasowym.

3. DUMPING

3.1. Uwaga wstępna

- (25) W okresie objętym dochodzeniem grupa Hansol zrealizowała 15–25 % swojej całkowitej wielkości sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem bezpośrednio stronom niepowiązanym albo pośrednio do celów odsprzedaży za pośrednictwem stron powiązanych; większość sprzedaży do Unii (75–85 %) stanowiła sprzedaż stronom powiązanim z przeznaczeniem na przekształcenie ich na małe rolki. W celu zachowania poufności dane liczbowe podano w formie przedziałów. Aby otrzymać reprezentatywne obliczenie dumpingu, włączono do niego obydwa kanały sprzedaży i nadano im odpowiednią wagę.

3.2. Wartość normalna

- (26) Komisja przeanalizowała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej w przypadku współpracujących producentów eksportujących jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez producentów eksportujących była reprezentatywna.
- (27) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii lub w dużej mierze je przypominały, w odniesieniu do producentów eksportujących, z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (28) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez producentów eksportujących na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.

Komisja ustaliła, że wielkość sprzedaży trzech produktów wynosiła poniżej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii. Wspomniane rodzaje produktu uznano za porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na rynku krajowym – jedyne różnice dotyczą wagi papieru i w jednym przypadku rodzaju użytego fenolu. W odniesieniu do tych rodzajów produktu skonstruowano wartość normalną.

- (29) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (30) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (31) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (32) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (33) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że znaczna część sprzedaży krajowej przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.
- (34) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaż produktu podobnego nie miała miejsca lub była niedostateczna w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracujących producentów eksportujących w ramach krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (36) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3. Cena eksportowa

- (37) Jak wyjaśniono w motywie 25, sprzedaż grupy Hansol do Unii w okresie objętym dochodzeniem obejmowała sprzedaż dużych rolek stronom niepowiązanym oraz sprzedaż dużych rolek stronom powiązanym do celów odsprzedaży, znaczną większość sprzedaży do Unii stanowiła jednak sprzedaż produktu objętego postępowaniem przedsiębiorstwom powiązanym z przeznaczeniem na przekształcenie ich na małe rolki, które następnie odsprzedawano dalej klientom niepowiązanym.

- (38) W odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem bezpośrednio klientom niezależnym w Unii cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty dochodzeniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (39) W odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy/przedsiębiorstwa handlowe lub jako przetwórcy cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony lub produkt przywieziony i przetworzony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Cenę sprzedaży przez stronę powiązaną klientom niepowiązanym skorygowano do ceny *ex-works*, odejmując w stosownych przypadkach koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne strony powiązanej, rozsądną kwotę zysku i inne dodatkowe koszty. Jeżeli sprzedaż dotyczyła małej rolki, dodatkowo odliczono zgłoszone i sprawdzone koszty przekształcenia.
- (40) W odniesieniu do stosowanej marży zysku Komisja, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych, nie zastosowała marż zysku przedsiębiorstw powiązanych, gdyż uznaje się je za niewiarygodne. Jeden importer niepowiązany podjął współpracę, ale jego zysk był objęty klauzulą poufności i nie może zostać ujawniony. W związku z tym, z uwagi na brak jakichkolwiek innych informacji, zastosowano rozsądną marżę zysku stosowaną w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu papierniczego (cienkiego papieru powleczonego) wytwarzanego przez podobną branżę⁽¹⁾. Ponieważ oba produkty i obie branże są bardzo podobne (obie branże są kapitałochłonne, a ponadto niektórzy producenci lekkiego papieru termoczułego produkują również cienki papier powleczony), uznano tę metodę ustalenia rozsądnej marży zysku za racjonalną. Z uwagi na brak jakichkolwiek innych dostępnych informacji zastosowano marżę zysku w wysokości 4,5 %.

3.4. Porównanie

- (41) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (42) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (43) Ponieważ nie można było ustalić, skąd pochodziły duże rolki wykorzystywane do produkcji i sprzedaży małych rolek, cenę eksportową dużych rolek sprzedawanych stronom powiązanym do celów przetworzenia na małe rolki porównano z wartością normalną ustanowioną na poziomie zagregowanym, tj. w odniesieniu do każdego rodzaju produktu na podstawie średniej ceny sprzedaży krajowej i kosztów produkcji zarówno Hansol Paper, jak i Artone.
- (44) Margines dumpingu dla cen eksportowych w przypadku bezpośredniej sprzedaży dużych rolek stronom niepowiązanym i sprzedaży dużych rolek za pośrednictwem stron powiązanych ustanowiono, porównując stosowaną przez Hansol Paper cenę eksportową poszczególnych rodzajów produktu ze stosowaną przez Hansol Paper wartością normalną poszczególnych rodzajów produktu oraz stosowaną przez Artone cenę eksportową poszczególnych rodzajów produktu ze stosowaną przez Artone wartością normalną poszczególnych rodzajów produktu.

3.5. Margines dumpingu

- (45) Obliczony w ten sposób margines dumpingu wynosi 10–15 % w przypadku sprzedaży dużych rolek, które są następnie przekształcane na małe rolki celem sprzedaży stronom niepowiązanym, oraz 0,5–5 % w przypadku sprzedaży dużych rolek stronom niepowiązanym i stronom powiązanym.
- (46) Jak wyjaśniono w motywie 25, w okresie objętym dochodzeniem 15–25 % wywozu grupy Hansol do Unii stanowiła (bezpośrednia albo pośrednia) sprzedaż dużych rolek, za pozostałą sprzedaż odpowiadała natomiast sprzedaż dużych rolek stronom powiązanym w celu przekształcenia i odsprzedaży w postaci małych rolek. Przedstawiony powyżej margines dumpingu odpowiednio zważono. Dokonano tego, stosując stosunek sprzedaży dużych rolek na potrzeby bezpośredniej albo pośredniej sprzedaży stronom niepowiązanym (tj. 15–25 %) do marginesu dumpingu obliczanego dla dużych rolek (0,5–5 %) oraz stosując stosunek sprzedaży dużych rolek stronom powiązanym do celów przekształcenia na małe rolki i dalszej odsprzedaży w tej formie stronom niepowiązanym (tj. 75–85 %) do marginesu dumpingu obliczanego dla dużych rolek przekształcanych na małe rolki (10–15 %).
- (47) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Motyw 73 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 451/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1).

- (48) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Hansol (Hansol Paper Co., Ltd. oraz Hansol Artone Paper Co., Ltd) (%)	12,1
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (%)	12,1

- (49) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Republiki Korei Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu — określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu — z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.
- (50) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (51) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez pięciu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 372 645 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie odpowiedzi na pytania zawartych w kwestionariuszu przedłożonych przez skarżącego, zestawionych z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonymi przez poszczególnych producentów unijnych objętych próbą. Jak wskazano w motywie 7, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 75–95 % całkowitej produkcji produktu podobnego w Unii.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (53) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii przez przemysł unijny (źródło: odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożona przez skarżącego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożone przez producentów unijnych objętych próbą), danych szacunkowych skarżącego dotyczących przywozu lekkiego papieru termoczułego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA) i Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) oraz sprzedaży w Unii przez producenta eksportującego (źródło: kwestionariusz dotyczący dumpingu).
- (54) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	163 000– 168 000	178 000– 183 000	178 000– 183 000	189 000– 194 000
Indeks	100	109	108	115

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i dumpingu.

- (55) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %, głównie w latach 2012–2013, a następnie w latach 2014–2015.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (56) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez producenta eksportującego. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie konsumpcji w Unii (zob. motyw 53).
- (57) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	1 000–2 000	12 000–17 000	19 000–25 000	23 000–28 000
Indeks	100	1 268	1 949	2 279
Udział w rynku (%)	0,7	8,0	12,4	13,6
Indeks	100	1 169	1 801	1 975

Źródło: Kwestionariusze dotyczące dumpingu i szkody.

- (58) W 2015 r. przywóz z Republiki Korei był 22,8-krotnie większy niż w 2012 r. Jego udział w rynku wzrósł z 0,7 % w 2012 r. do 13,6 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, a podcięcie cenowe

- (59) Komisja określiła ceny importowe na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez producenta eksportującego.
- (60) Średnia cena importowa do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena towarów przywożonych z Korei	1 400–1 500	1 450–1 550	1 300–1 400	1 200–1 300
Indeks	100	103	92	85

Źródło: Kwestionariusz dotyczący dumpingu.

- (61) Średnia cena importowa do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, spadła łącznie o 15 %. Odnotowano, że cena z 2012 r. opiera się na bardzo niskim poziomie przywozu. Istnieje wyraźna zbieżność w czasie między wzrostem udziałów w rynku a spadkiem ceny.

- (62) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez współpracującego producenta na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (63) Zgodnie z metodyką wyjaśnioną w motywie 25 Komisja uwzględniła wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem bezpośrednio stronom niepowiązanym i sprzedaż stronom powiązanym w Unii z przeznaczeniem na przekształcenie na małe rolki.
- (64) Porównania cen dokonano według rodzajów produktu. W uzasadnionych przypadkach zastosowano odpowiednie korekty. Odliczono rabaty i bonifikaty. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podjęcia cenowego wynoszący 8,1 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny. W przypadku około 84 % wielkości przywozu stwierdzono podcięcie cenowe.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (65) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (66) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonej przez skarżącego i jego dalszych opinii. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach przedłożonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (67) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (68) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (69) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	376 150	344 525	349 601	372 645
Indeks	100	92	93	99

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Moce produkcyjne (w tonach)	393 333	404 080	401 142	402 997
<i>Indeks</i>	100	103	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	96	85	87	92
<i>Indeks</i>	100	89	91	97

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (70) Produkcja produktu objętego postępowaniem jest działalnością o wysokich kosztach stałych. W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła o jeden procent. Zaobserwowano niższy poziom produkcji w latach 2013 i 2014, gdy jeden z producentów unijnych objętych próbą napotkał pewne trudności.
- (71) Ogólne moce produkcyjne były stosunkowo stabilne. W 2012 r. dane liczbowe były niewspółmiernie niskie i odzwierciedlały fakt, że jeden z producentów unijnych tymczasowo zaprzestał produkcji tego produktu z uwagi na wyjątkowe okoliczności. W 2013 r. producent ten prowadził normalną działalność. Zauważono również, że inny, najmniejszy producent unijny stopniowo wycofywał się w okresie badanym z wytwarzania produktu, o którym mowa.
- (72) Ogólne obniżenie wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych wiąże się z obniżeniem wielkości produkcji. Jak wyjaśniono w motywie 125 poniżej, wysoki wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiona w tabeli 4 nie oznacza, że przemysł nie może produkować więcej.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (73) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	159 000– 164 000	160 000– 165 000	153 000– 158 000	160 000– 165 000
<i>Indeks</i>	100	101	97	101
Udział w rynku (%)	96,9	90,3	86,7	85,1
<i>Indeks</i>	100	94	90	88

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (74) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 1 %.
- (75) W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się z 96,9 % do 85,1 %, gdyż przemysł ten nie mógł czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji. Aby utrzymać poziom sprzedaży oraz uniknąć jeszcze większego spadku udziałów w rynku, przemysł unijny był zmuszony obniżyć swoje ceny sprzedaży ze względu na stałą presję cenową wywieraną przez przywóz towarów objętych postępowaniem.

4.4.2.3. Wzrost

- (76) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym utrzymywała się na niezmiennym poziomie. Przemysł unijny odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, którego udział w rynku w okresie badanym wzrósł, obejmując niemal cały wzrost konsumpcji.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (77) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	851	784	797	842
Indeks	100	92	94	99
Wydajność (jednostka/pracownik)	442	439	439	443
Indeks	100	99	99	100

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (78) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym nie uległ w okresie badanym znaczącej zmianie. Poziom zatrudnienia pozostaje w ścisłym związku z produkcją. Przemysł unijny podejmował próby utrzymania miejsc pracy pomimo zmniejszającej się rentowności.
- (79) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, nie różniła się znacznie. Dokonano już istotnej optymalizacji procesu produkcji.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (80) Margines dumpingu znacznie przekraczał poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny nie był nieznaczny, jeżeli weźmie się pod uwagę rosnącą wielkość i spadające ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (81) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (82) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku (EUR/t)	1 316	1 297	1 181	1 176
<i>Indeks</i>	100	98	90	89
Jednostkowe koszty produkcji (EUR/t)	1 177	1 176	1 155	1 215
<i>Indeks</i>	100	100	98	103

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (83) W okresie badanym ceny sprzedaży średnio spadły (- 11 %), w przeciwieństwie do związanych z nimi kosztów (+ 3 %). W okresie objętym dochodzeniem ceny sprzedaży były średnio niższe niż jednostkowy koszt produkcji.
- (84) Aby ograniczyć utratę udziału w rynku, producenci unijni dostosowali się do tendencji postępującego spadku cen przywozu i znacznie obniżyli swoje ceny sprzedaży. Wzrost kosztu produkcji można częściowo wytłumaczyć faktem, że produkcja lekkiego papieru termoczułego jest działalnością o wysokich kosztach stałych skorelowanych ze spadkiem produkcji (- 3 % wśród producentów unijnych objętych próbą). Producenci unijni częściowo kompensują wzrosty kosztu surowców wynikające z niekorzystnego kursu wymiany USD/EUR (walutą w handlu masą celulozową jest USD) poprzez ścisłą kontrolę innych kosztów i racjonalizację.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (85) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	64 244	63 424	65 919	67 047
<i>Indeks</i>	100	99	103	104

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (86) W okresie badanym ogólnie średnie wynagrodzenie na jednego pracownika zwiększyło się o 4 %. Jest to zgodne z ogólnym wzrostem cen w Unii wynikającym z inflacji.

4.4.3.3. Zapasy

- (87) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	24 000–29 000	15 000–20 000	23 000–28 000	23 000–28 000
<i>Indeks</i>	100	65	94	93
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	7,9	5,9	8,3	7,6
<i>Indeks</i>	100	74	105	96

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (88) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 7 %. Zasadniczo produkcja produktu podobnego odbywa się na podstawie konkretnych zamówień użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego rodzaju przemysłu, gdyż zasadniczo są one ściśle powiązane z produkcją i nie przekraczają miesięcznej produkcji. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji pokazuje podobne wartości procentowe na początku i na końcu okresu badanego.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (89) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	13,0	11,5	5,3	– 0,5
<i>Indeks</i>	100	89	41	– 4
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	80 000 000–100 000 000	45 000 000–65 000 000	10 000 000–30 000 000	10 000 000–30 000 000
<i>Indeks</i>	100	64	19	21

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (w EUR)	1 500 000– 6 500 000	2 000 000– 7 000 000	6 000 000– 11 000 000	4 500 000– 9 000 000
<i>Indeks</i>	100	116	280	203
Zwrot z inwestycji (%)	203,93	132,56	58,28	57,17
<i>Indeks</i>	100	65	29	28

Źródło: Kwestionariusz dotyczący szkody.

- (90) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (91) Rentowność wykazała tendencję spadkową w okresie badanym: od sytuacji, w której osiągnięto zysk w 2012 r., do sytuacji, w której odnotowywano straty w okresie objętym dochodzeniem (– 0,5 %). Chociaż tendencja ta jest częściowo związana z racjonalizacją prowadzoną przez niektórych producentów unijnych, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu towarów z państwa, którego dotyczy postępowanie, w latach 2013–2015 nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii.
- (92) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W przypadku przepływów środków pieniężnych odnotowano głęboką tendencję spadkową, głównie ze względu na spadającą rentowność.
- (93) Zwrot z inwestycji jest to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Odnotowano w jego przypadku spadek (– 72 %) równoległy do spadku rentowności. Z wyjątkiem specjalnej inwestycji zrealizowanej przez jednego producenta unijnego w latach 2014–2015 w celu zwiększenia wydajności, producenci objęci próbą utrzymywali inwestycje na poziomie absolutnie niezbędnych kwot umożliwiających działalność.
- (94) Jak wynika z niskiego poziomu inwestycji w przypadku tego rodzaju przemysłu, zmniejszająca się rentowność miała wpływ na zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (95) Szkada poniesiona w okresie badanym przez przemysł unijny jest istotna i oczywista w zakresie wskaźników szkody związanych z ceną, takich jak spadek ceny sprzedaży (– 11 %), zmniejszająca się rentowność (z + 13 % do – 0,5 %), przepływy środków pieniężnych i zwrot z aktywów netto. Z uwagi na spadek cen sprzedaży konkretne działania mające na celu poprawę wydajności i utrzymywanie ścisłej kontroli kosztów nie mogły zapobiec poniesieniu strat przez producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto w odniesieniu do wskaźników szkody związanych z wielkością przemysł unijny nie mógł czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii. Udział w rynku producentów unijnych spadł o 12 punktów procentowych podczas okresu badanego.
- (96) Z uwagi na specyfikę tego rodzaju przemysłu (kapitałochłonny i działający praktycznie bez przerwy) wskaźniki związane z wielkością, takie jak produkcja czy wielkość sprzedaży, wykazały stosunkowo stabilną tendencję w ujęciu bezwzględny. Należy to jednak rozpatrywać w kontekście rosnącego popytu, a zatem w ujęciu bezwzględny sytuacja uległa pogorszeniu.
- (97) Mimo iż w okresie badanym przemysł unijny podjął konkretne działania (np. mające na celu dalszą optymalizację procesów wewnętrznych) w celu poprawy jego ogólnych wyników, jego sytuacja w zakresie rentowności i straty udziału w rynku znacznie się pogorszyła. Trudności w pozyskaniu kapitału spowodowały wstrzymanie niektórych inwestycji.
- (98) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie ewentualne szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie zostały powiązane z tym przywozem. Czynniki te obejmują: inny przywóz, wpływ cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli, cła antidumpingowe w Stanach Zjednoczonych, wyniki wywozu osiągnięte przez producentów unijnych, rosnąca konkurencja między tymi producentami, szereg kwestii związanych z kosztami, globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru), presja cenowa wywołana przez duże sieci sklepów detalicznych i racjonalizacja w przemyśle unijnym.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (100) Ceny sprzedaży producentów eksportujących spadły w okresie badanym średnio o 15 %. Stale obniżając swoje jednostkowe ceny sprzedaży na poziomie dumpingu w okresie badanym, producenci z państw, których dotyczy postępowanie, zdołali znacznie zwiększyć swój udział w rynku z poziomu 0,7 % w 2012 r. do poziomu 13,6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Stały wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Republiki Korei w następstwie zwiększenia mocy produkcyjnych producenta eksportującego wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego. Przywóz towarów po cenach dumpingowych zmusił przemysł unijny do obniżenia cen sprzedaży, aby ograniczyć straty w udziale w rynku, co przełożyło się na straty w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto wielkość sprzedaży przemysłu unijnego pozostała stabilna, nie mógł on zatem czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii i stracił w związku z tym prawie 12 % udziału w rynku.
- (102) W związku z wyraźnie wykazaną zbieżnością w czasie między nieustannie zwiększającym się poziomem przywozu towarów po cenach dumpingowych, które ulegały stałemu obniżeniu, i co do których ustalono, że podcinały unijne ceny, z jednej strony, a generującą straty wśród producentów objętych próbą stagnacją wielkości sprzedaży, utratą udziału w rynku i spadkiem cen przemysłu unijnego z drugiej strony, stwierdza się, że przywóz towarów po cenach dumpingowych był przyczyną zaistniałej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2. Wpływ innych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (103) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wykluczeniem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	3 500–5 000	2 000–3 500	1 500–3 000	2 000–3 500
	Indeks	100	75	44	63
	Udział w rynku (%)	2,4	1,7	1,0	1,3
	Średnia cena (EUR)	799	631	677	1 147
	Indeks	100	79	85	143

Źródło: Kwestionariusz dotyczący dumpingu i dane szacunkowe ETPA.

- (104) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, stanowi niemal całość przywozu do Unii. W okresie badanym inny przywóz (ze Stanów Zjednoczonych i z ChRL) zmniejszył się o 37 %. W okresie objętym dochodzeniem udział tego przywozu w rynku wynosił 1,3 %, a więc poniżej wartości *de minimis*, i jest mało prawdopodobne, aby spowodował szkodę względem producentów unijnych i zerwanie związku przyczynowego.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu unijnego

- (105) Wielkość wywozu (sprzedaży niepowiązanej) osiągnięta przez objętych próbą producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu osiągnięte przez objętych próbą producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	70 000–90 000	90 000–110 000	100 000–120 000	95 000–115 000
<i>Indeks</i>	100	125	135	127
Średnia cena (EUR/tonę)	1 234	1 177	1 127	1 211
<i>Indeks</i>	100	95	91	98

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (106) W okresie badanym wielkość wywozu do klientów niepowiązanych wzrosła o 27 %. Jeżeli chodzi o ceny, spadły one w okresie badanym (– 2 %), spadek ten był jednak mniejszy niż spadek cen na rynku unijnym (– 11 %). Uwzględniając fakt, że rentowność na rynkach wywozowych, nawet jeżeli spadała, była większa niż w Unii, producenci unijni wykorzystali niektóre możliwości eksportowe w celu maksymalizacji wykorzystania mocy produkcyjnych i rozłożenia kosztów stałych.
- (107) W związku z powyższym jest mało prawdopodobne, aby wyniki wywozu przemysłu unijnego spowodowały szkodę względem producentów unijnych i zerwanie związku przyczynowego.

5.2.3. Cła antydumpingowe w Stanach Zjednoczonych

- (108) Producent eksportujący stwierdził, że przemysł unijny poniósł szkodę, gdyż jeden z producentów objętych próbą nie mógł sprzedawać lekkiego papieru termoczułego do Stanów Zjednoczonych ze względu na wysokie cła antydumpingowe nałożone na ten produkt.
- (109) Okoliczności te wpłynęły w pewnym stopniu na jednego producenta unijnego pod względem wielkości produkcji (zob. motyw 70 powyżej). Nie miałyby one jednak wpływu na większość danych dotyczących tego producenta unijnego, takich jak rentowność sprzedaży w Unii i przepływy środków pieniężnych.
- (110) W każdym przypadku wpływ na przemysł unijny jako całość jest ograniczony. Istnieją liczne przyczyny takiego stanu rzeczy. Po pierwsze, kwestia ta dotyczy wyłącznie jednego producenta unijnego – należy zauważyć, że dwóch pozostałych producentów objętych próbą, których nie dotyczą środki, zwiększyło swoją sprzedaż do Stanów Zjednoczonych. Po drugie, przedmiotowy producent zdołał częściowo zrekompensować straty, zwiększając wywóz na inne rynki. Ponadto Stany Zjednoczone zniosły cła antydumpingowe, o których mowa, w lutym 2015 r. Ogólny wpływ w okresie objętym dochodzeniem jest zatem niemal zerowy.
- (111) Uwzględniając powyższe, uznano, że wpływ ceł antydumpingowych w Stanach Zjednoczonych nie jest na tyle istotny dla ogólnego przemysłu unijnego, aby zerwać związek przyczynowy.

5.2.4. Spadek cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli

- (112) Producent eksportujący stwierdził, że za spadek cen w Unii odpowiada nie przywóz z Korei, lecz spadek cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli – produktu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny, ale nie przywożonego z Republiki Korei. Zarzut ten opiera się na cenie zakupu stosowanej przez niektóre przedsiębiorstwa powiązane z producentem eksportującym (zakupy od dwóch producentów unijnych).
- (113) W tym względzie należy przede wszystkim zauważyć, że – jak wyjaśniono powyżej (zob. motyw 20 i nast.) – ponieważ lekki papier termoczuły bez zawartości fenoli może być stosowany wymiennie z lekkim papierem termoczułym zawierającym fenole i konkuruje z nim, przywóz z Korei i ogólny rynek zdominowany przez lekki papier termoczuły zawierający fenole (84 % konsumpcji w Unii) mogą mieć wpływ na jego ceny. Ponadto z danych dotyczących przemysłu unijnego wynika, że w okresie badanym spadek jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli był mniejszy niż w przypadku jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole. W praktyce zatem spadek cen ma nawet większe znaczenie, jeżeli zignoruje się wpływ sprzedaży lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli na przemysł unijny. Ponadto uznano, że obliczenie podjęcia cenowego na podstawie porównania podobnych rodzajów produktu, tj. wyłączeniem rodzajów bez zawartości fenoli, które nie były przywożone, jest znaczące.

5.2.5. Inne powody

- (114) Zdaniem niektórych stron producenci unijni ponieśli szkodę ze względu na rosnącą konkurencję między nimi (w zakresie wykorzystania mocy produkcyjnych), wysokie koszty (wynikające ze światowego wzrostu cen surowców związanego z kursem wymiany USD/EUR i rosnących kosztów pracy i energii), globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru) oraz presję cenową wywołaną przez duże sieci detaliczne (takie jak stacje benzynowe i supermarkety). Nie dowiedziono jednak, aby którykolwiek z tych czynników zerwał związek przyczynowy między istotną szkodą i przywozem towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei.
- (115) Nie ma dowodów na istnienie jakichkolwiek praktyk antykonkurencyjnych. Nic w dokumentach nie wskazało na istnienie nieuczciwej konkurencji między producentami unijnymi (w zakresie wykorzystania mocy produkcyjnych).
- (116) W odniesieniu do zarzutu dotyczącego wysokich kosztów zauważono, że w okresie badanym producenci unijni utrzymywali ścisłą kontrolę kosztów, a ich wzrost był nieznaczny (+ 3 %). Wzrost ten obejmuje wszelkie zmiany cen masy celulozowej (stanowiącej około jedną trzecią całkowitych kosztów lekkiego papieru termoczułego), kosztów energii i kosztów pracy, przy czym koszty pracy omówiono szczegółowo w motywach 85–86.
- (117) Nie zdołano potwierdzić w toku dochodzenia, że globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru) mogą stanowić źródło szkody dla przemysłu unijnego. Wręcz przeciwnie – stwierdzono, że konsumpcja lekkiego papieru termoczułego w Unii stale wzrasta.
- (118) W odniesieniu do zarzutu, jakoby istniała presja cenowa wywołana przez duże sieci detaliczne (takie jak stacje benzynowe i supermarkety), zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych uzasadnionych dowodów, nie zdołano tego potwierdzić w toku dochodzenia.
- (119) Ponadto zauważono, że dochodzenie wykazało, iż niektórzy producenci unijni przeszli w ostatnim czasie procesy restrukturyzacji i reorganizacji mające na celu poprawę ich konkurencyjności. Niektóre z tych procesów trwają nadal, a niektóre spośród przewidzianych konkretnych działań, takich jak specjalne inwestycje, były utrudnione z powodu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na rentowność producentów, a tym samym na ich zdolność do pozyskania kapitału. Nie dowiedziono jednak, aby czynnik ten zerwał związek przyczynowy między istotną szkodą i przywozem towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (120) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotną szkodę dla przemysłu unijnego spowodował przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie zerwały związku przyczynowego.
- (121) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu produktu po cenach dumpingowych. Tymczasowo uznano, że pozostałe zidentyfikowane czynniki, takie jak wyniki wywozu osiągnięte przez producentów unijnych, cła antydumpingowe w Stanach Zjednoczonych, wyższe koszty i szereg procesów racjonalizacji, nie powodują zerwania związku przyczynowego, nawet biorąc pod uwagę ich potencjalny łączny skutek.

6. INTERES UNII

- (122) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, handlowców na różnych poziomach oraz użytkowników.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (123) Przemysł unijny obejmuje pięciu producentów mających siedzibę w trzech państwach członkowskich (Niemczech, Hiszpanii i Finlandii). Żaden z nich nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia.
- (124) Wszyscy producenci unijni aktywnie uczestniczyli w dochodzeniu i argumentowali, że wprowadzenie środków może ochronić zatrudnienie, sprzyjać większym inwestycjom i przyczynić się do odwrócenia tendencji zmniejszającej się rentowności obserwowanej od momentu wejścia koreańskiego eksportera na rynek UE.
- (125) Przemysł unijny przeszedł już znaczną restrukturyzację w przeszłości i wciąż stara się poprawiać swoją wydajność w zakresie procesu produkcji. Porównanie danych liczbowych dotyczących wielkości produkcji przedstawionych w tabeli 4 powyżej z konsumpcją w Unii przedstawioną w motywach 53–55 wskazuje, że – wbrew temu, co twierdziła strona – przemysł unijny może zaspokoić popyt w Unii. Wysoki wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiony w tabeli 4 powyżej nie oznacza, że przemysł unijny nie może produkować więcej. Z jednej strony sprzęt, jakim dysponują producenci unijni, jest uniwersalny i charakteryzuje się tym, że można go dostosować do produkcji innego produktu. Z drugiej strony najmniejszy producent unijny, który stopniowo wycofuje się z wytwarzania produktu, o którym mowa, mógłby zmienić zdanie, gdyby istniała uczciwa konkurencja.
- (126) Oczekuje się, że wprowadzenie środków przywróci równe warunki działania i uczciwy poziom ceny na rynku unijnym oraz przywróci rentowność przemysłu unijnego do poziomów uznawanych za normalne w przypadku tak kapitałochłonnego przemysłu. W przypadku braku ceł niektórzy producenci unijni mogliby być zmuszeni do ograniczenia swojej działalności związanej z lekkim papierem termoczułym lub nawet do jej zlikwidowania oraz do ograniczenia liczby miejsc pracy. Może to doprowadzić do sytuacji, w której na rynku będzie mniejsza konkurencja, a użytkownicy będą mieli jeszcze bardziej ograniczone źródła dostaw.
- (127) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego. Mogą nastąpić dalsze straty zysków i udziałów w rynku, gdyż na żadnej podstawie nie można stwierdzić, że bez wprowadzenia środków nastąpi koniec spadku cen
- (128) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes innych zainteresowanych stron

- (129) Służby Komisji wysłały kwestionariusze do 50 zainteresowanych stron. Nie wszystkie strony udzieliły jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach: 25 przetwórców, przedsiębiorstwa handlowe na różnych poziomach i jedno stowarzyszenie (Konfederacja Europejskich Przemysłów Papierniczych, „CEPI”) złożyły oświadczenia, ale tylko 14 stron faktycznie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Odpowiedzi te nie zawsze były jednak wyczerpujące, a niektóre stanowiły zwykłe zarzuty niepoparte dowodami, które można zweryfikować.
- (130) Trzej przetwórcy, którzy odpowiedzieli na pytania zawarte w kwestionariuszu, wyrazili poparcie dla wprowadzenia środków, głównie argumentując, że przywróciłyby one sprawiedliwe warunki konkurencji na rynku UE. W odniesieniu do wielkości sprzedaży lekkiego papieru termoczułego przetwórcy ci mają większe znaczenie niż przetwórcy, którzy nie przedstawili opinii lub którzy byli przeciwni wprowadzeniu środków. CEPI również poparła środki i stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Korei miałby negatywny wpływ na dostawców surowców, przetwórców niepowiązanych i konsumentów końcowych.
- (131) Strony sprzeciwiające się wprowadzeniu środków obawiają się niedoboru papieru i wzrostu ceny, braku alternatywnych źródeł dostaw, antykonkurencyjnych praktyk producentów unijnych oraz, ostatecznie, zakończenia niektórych działań przetwórczych lub przetwórców. Dochodzenie wykazało jednak, że istnieje kilka dostępnych źródeł dostaw w Unii Europejskiej, że nic nie wskazuje na antykonkurencyjne praktyki producentów unijnych oraz że wprowadzenie środków nie doprowadziłoby do znacznego wzrostu cen, uwzględniając również poziom marginesu dumpingu.

- (132) Ponadto zarówno producent eksportujący, jak i rząd Republiki Korei twierdzili, że w analizie interesu Unii należy uwzględnić inwestycje realizowane przez grupę Hansol w Unii w latach 2013–2016 oraz szereg miejsc pracy tworzonych przez przetwórców powiązanych. Nie przedstawili oni jednak żadnych dowodów odnoszących się konkretnie do produkcji lekkiego papieru termoczułego.
- (133) Ponadto, ponieważ wprowadzenie środka tylko przywróciłoby uczciwą konkurencję na rynku unijnym, uznaje się, że dzięki środkom antydumpingowym przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii będzie się odbywał po cenach niewyrządzających szkody. Powinno to przynieść korzyść niezależnym przetwórcom.
- (134) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że skutki nałożenia ceł antydumpingowych na strony sprzeciwiające się wprowadzeniu środków nie przewyższają pozytywnego wpływu środków na przemysł unijny. W odniesieniu do stron, które złożyły oświadczenia nieoparte dowodami, w toku dochodzenia nie zdołano wykazać, że wprowadzenie środków wpłynie na nie w istotny sposób, o ile w ogóle będzie miało na nie jakikolwiek wpływ.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (135) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (136) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (137) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (138) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (139) Skarżący zwrócił się w swojej skardze do Komisji o zastosowanie wartości obrotu wynoszącej „około 10 %” jako rozsądnej marży zysku niewyrządzającej szkody. Dochodzenie wykazało, że zanim nagły wzrost przywozu z Korei wywarł znaczny wpływ, faktyczna rentowność przemysłu unijnego wynosiła 13 % w 2012 r. i 11,5 % w 2013 r. Na tej podstawie Komisja uważa zatem, że marża zysku osiągnięta przez przemysł w najbardziej aktualnym reprezentatywnym roku, tj. w 2013 r., stanowi odpowiednią podstawę do ustalenia docelowego poziomu zysku.
- (140) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wymienioną marżę zysku wynoszącą 11,5 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (141) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracującego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Margines szkody ustalono tymczasowo na poziomie 35,8 %.

7.2. Środki tymczasowe

- (142) W odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy, tj. na poziomie marginesu dumpingu.
- (143) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antydumpingowe
Republika Korei	Grupa Hansol (Hansol Paper Co., Ltd. oraz Hansol Artone Paper Co., Ltd) (%)	12,1	35,8	12,1
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (%)	12,1	35,8	12,1

- (144) Jak wyjaśniono również w motywie 50, poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym rezydualne cło antydumpingowe przyjęto na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego.
- (145) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (146) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (147) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (148) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 gr/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzącego z Republiki Korei, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20).

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocenieniem, produktu określonego w ust. 1 wynosi 12,1 %.
3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - c) złożyć wniosek o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący